

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

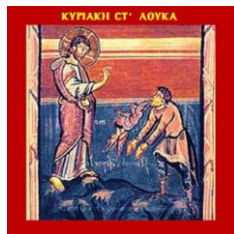
www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2013

ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

Αρτεμίου μεταλομάρτυρος, Ματρώνης οσίας της Χιοσωλίδος,
Γερασίμου οσίου του εν Κεφαλληνία.

Έτος 6^{ον} Τεύχος 268

“Αμαρτίας συμφέρον και συμφορά”

Στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα ο Ιησούς Χριστός παρουσιάζεται ως ο ελευθερωτής από τις δαιμονικές δυνάμεις που κρατούν τον άνθρωπο αιχμάλωτο στη δυστυχία και την εξαθλίωση. Πέρα από το θαυμαστό γεγονός της θεραπείας του δαιμονισμένου, ο οποίος ούτε ρούχα φορούσε, ούτε έμενε στην κοινωνία των ανθρώπων, αλλά αναπαυόταν στα μνήματα, θα μπορούσε κανείς να ομιλήσει για την συμπεριφορά των κατοίκων της περιοχής των **Γαδάρων** και κατ' επέκταση για τη στάση ζωής του σύγχρονου ανθρώπου.

Όπως αναφέρει ο ευαγγελιστής Λουκάς, οι κάτοικοι της περιοχής αυτής, αντί να χαρούν για το γεγονός της επιστροφής ενός ανθρώπου στον εαυτό του και στη δυναμική της κοινωνικής του συναναστροφής, αντιθέτως παρακάλεσαν τον Ιησού να φύγει από τον τόπο τους, όταν είδαν τους χοίρους να γκρεμίζονται και να πνίγονται στη λίμνη. Στην Α' Κυριακή του Λουκά έχουμε ένα **αντίστοιχο εξωτερικά γεγονός**. Ο Πέτρος, όταν ο Κύριος ενεργεί την θαυμαστή αλιεία, όπου θαυματουργικώς γεμίζουν τα δίχτυα των μαθητών, έτσι ώστε οι βάρκες να κινδυνεύουν να βουλιάξουν από το βάρος των ιχθύων, τον παρακαλεί να βγει από τη βάρκα του επειδή λέγει πως είναι άνθρωπος αμαρτωλός και ανάξιος απέναντί Του. Στην περίπτωση των Γαδάρων το συναίσθημα που κυριαρχεί είναι όχι η ευλάβεια, όπως στην περίπτωση του Πέτρου, αλλά ο φόβος από την απώλεια των χοίρων, την απώλεια του κέρδους, του συμφέροντος γενικότερα.

Ας αναλογιστούμε όμως, **πόσοι άνθρωποι δεν θέλουν τον Θεό στη ζωή τους, επειδή τους συμφέρει η αμαρτία**. Οι κλέφτες στηρίζονται στην κλοπή, οι ψεύτες στο ψέμα, οι πόρνοι στην σαρκολατρεία, οι δολοφόνοι στους φόνους. Γιατί άραγε γίνονται τόσες ληστείες, αν όχι από συμφέρον; Γιατί οι σαρκολάτρες πορνεύουν, αν όχι από το συμφέρον της ηδονής; Όταν ο Θεός λέγει "ου κλέψεις, ου φονεύσεις, ου μοιχεύσεις" και τόσα άλλα, οι άνθρωποι της αμαρτίας τυφλωμένοι, μη γνωρίζοντας το συμφέρον της ψυχής τους, αποδοκιμάζουν και αρνούνται τον Θείο Λόγο.

Άραγε και αυτοί που εξουσιάζουν τους λαούς και πολεμούν την εκκλησία τί συμφέροντα έχουν. **Μήπως πολεμούν την Εκκλησία, επειδή ελέγχονται οι παρανομίες τους; Γιατί λόγου χάριν βγάζουν τα θρησκευτικά από την εκπαίδευση; Γιατί την αναγραφή του θρησκευματος από τις ταυτότητες, μήπως δεν θέλουν να ακούγεται το όνομα Χριστιανός. Μήπως δεν θέλουν τον λόγο της Εκκλησίας; Μήπως δεν θέλουν να διαπλάθονται οι λαοί Χριστιανικά.**

Μήπως θέλουν το μέλλον της κοινότητας να εξαρτάται από τα δικά τους συμφέροντα; Μήπως αρνούνται τον λόγο του Χριστού, επειδή ίσως ο λόγος αυτός ελέγχει και κρίνει τα έργα τους;

Γιατί δεν χαίρονται που γίνονται θαύματα. Γιατί δεν χαίρονται όταν κάποιος βαπτίζεται, εξομολογείται, παντρεύεται μη θρησκευτικό γάμο, χειροτονείται, γίνεται μοναχός. Γιατί πολεμούν τον μοναχικό βίο. **Γιατί θέλουν να επιβάλλουν τον πολιτικό γάμο.** Τι προσπαθούν μέσω της τηλεόρασης και των παιχνιδιών για τους νέους, αυτοί που κόπτονται ότι ενδιαφέρονται γι αυτούς; **Όπως αδελφοί μου, οι κάτοικοι στα Γάδαρα δεν χάρηκαν για τη θεραπεία του δαιμονισμένου, έτσι και όλοι αυτοί που πολεμούν την Εκκλησία δεν χαίρονται για την θεραπεία που αυτή προβάλλει.** Κι εδώ ακριβώς είναι η μεγάλη υποκρισία! Κατηγορούν τους Χριστιανούς ως σκοταδιστές, ενώ οι ίδιοι πράττουν τα έργα του σκότους. Το σκότος δεν έχει ίδια υπόσταση. Σκότος είναι απλώς η απουσία φωτός. Κι όταν το "φως Χριστού φαίνει πάσι" με το να πολεμούν το φως του, γίνονται τέκνα σκότους.

Η αμαρτία, αγαπητοί μου, δεν είναι το συμφέρον, αλλά η συμφορά της ψυχής. Και όσοι έχουν συμφέρον από την αμαρτία, απρόσκοπτα και ανεμπόδιστα οδηγούνται στη συμφορά. Είναι αλήθεια, ότι η πνευματική ζωή έχει δυσκολίες. Είναι εξίσου αλήθεια, ότι όλοι οι άνθρωποι είμαστε αμαρτωλοί. Όμως **η Εκκλησία θεραπεύει τον άνθρωπο** και δια των αγίων αποδεικνύει ότι η σωτηρία δεν είναι ακατόρθωτη. **Ίσως η βασική δυσκολία είναι η αδυναμία του ανθρώπου να συνειδητοποιήσει ότι δεν αποκλείεται από τη Βασιλεία του Θεού λόγω της αμαρτίας του, αλλά λόγω της εμμονής του σε αυτήν.** Όλοι οι άγιοι της Εκκλησίας υπήρξαν πρώην αμαρτωλοί. Μεταξύ τους κάποιοι υπήρξαν και πρώην ληστές, πόρνοι, δολοφόνοι, άνθρωποι με αμαρτωλό και βεβαρημένο ηθικά παρελθόν. **Όμως για την Εκκλησία δεν υπάρχει παρελθόν.** Μέσα σε αυτήν ζούνε οι άνθρωποι του παρόντος.

Γι' αυτό κι εμείς θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι σήμερα μας δίνεται η ευκαιρία της μετάνοιας, σήμερα μας δίνεται η ευκαιρία να οδηγηθούμε προς το πραγματικό συμφέρον της ψυχής μας. Αμήν.

Αρχιμανδρίτου Θεοφίλου Λεμοντζή Αρχιερατικού Επιτρόπου Καμπανίας

Οσία Ματρώνα η Χιοπολίτιδα, η θαυματουργή

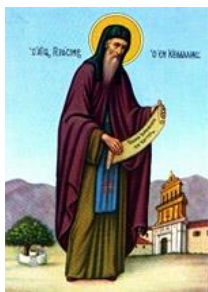
Η Οσία Ματρώνα ονομαζόταν, αρχικά, Μαρία και γεννήθηκε στο χωριό Βολισσός της Χίου από γονείς ευσεβείς και πλουσίους, τον Λέοντα και την Άννα. Έξι άλλες αδελφές της Μαρίας, μεγαλύτερες της, παντρεύτηκαν η μία μετά την άλλη, περιζήτητες νύφες για την ομορφιά, την ανατροφή και για την καλή προίκα τους. Η μικρότερη αφοσιώθηκε στη μελέτη των θείων και ασχολείτο θερμά με φιλανθρωπικά καθήκοντα. Έτσι θέλησε να ακολουθήσει άλλο δρόμο. Η τακτική επαφή της με τις καλογριές των γυναικείων μοναστηριών του νησιού, έκανε τη Μαρία να ποθήσει την αγνή μοναχική ζωή. Αλλά η αγάπη

προς τους γονείς της, τη συγκρατούσε στο πατρικό της σπίτι. Όταν όμως αυτοί πέθαναν η Μαρία δοκίμασε τη μοναχική ζωή κοντά σε μια ευσεβή χήρα, που ασκήτευε με τις δύο θυγατέρες της. Μετά απ' αυτή τη μοναχική εμπειρία, αποφάσισε να προσχωρήσει στις μοναχικές τάξεις. Χειροτονήθηκε λοιπόν μοναχή και μετονομάστηκε Ματρώνα. Η διαγωγή της μέσα στη μικρή αδελφότητα ήταν άριστη. Η διάθεση της πάντοτε αγαθή, φιλάδελφη, ταπεινή και εγκάρδια. Μάλιστα, από τα έσοδα της πώλησης της περιουσίας της, κτίστηκε στο

μοναστήρι ωραιότατος ναός. Μετά από κάποιο χρόνο, πέθανε η γυναίκα που κοντά της η Ματρώνα γυμνάστηκε στη μοναχική ζωή. Τότε όλες οι μοναχές από κοινού, εξέλεξαν ηγουμένη -παρά τη θέληση της- τη Ματρώνα. Υπό τις οδηγίες της η αδελφότητα ζούσε με πολλή εγκράτεια, υπακοή και ευσέβεια. Το 1462 η Ματρώνα πέθανε, αφού έζησε ζωή πραγματικά αγία. (Άλλες πηγές υπολογίζουν τον χρόνο κοιμήσεως της Αγίας 100 περίπου χρόνια πριν το 1462, διότι η πρώτη βιογραφία της γράφτηκε από τον Μητροπολίτη Ρόδου Νείλο (1357).

Σημείωση: Επειδή στα γυναικεία μοναστήρια συνήθιζαν να λένουν την ηγουμένη κυρά, επικράτησε μέχρι και σήμερα να καλούμε την Οσία Ματρώνα, Αγία Κυρά και από αυτό προέρχονται και τα ονόματα Κυράτσω και Κερασιά που εορτάζουν σήμερα.

Όσιος Γεράσιμος ο νέος ασκητής, που ασκήτευσε στη νήσο Κεφαλληνία

Ο Άγιος Γεράσιμος σύμφωνα με τη παράδοση γεννήθηκε στα Τρίκαλα της Κορινθίας το 1506. Ο πατέρας του ονομάζονταν Δημήτριος και η μητέρα του Καλή. Ο πατέρας του ανήκε στην βυζαντινή αριστοκρατία, στη μεγάλη οικογένεια των Νοταράδων. Το βαπτιστικό όνομα του Άγιου Γεράσιμου ήταν Γεώργιος. Ο Άγιος Γεράσιμος μεγάλωσε και μορφώθηκε όπως όλα τα αρχοντόπουλα της εποχής. Στα 20 χρόνια του αποφάσισε να πάει στη Ζάκυνθο που ήταν ένα σημαντικό κέντρο των γραμμάτων της εποχής καθώς παρόλη την Ενετική κατάκτηση υπήρχε εκεί ένας αναγεννησιακός αέρας σε αντίθεση με την υπόλοιπη τουρκοκρατούμενη Ελλάδα.

Η βαθιά σχέση του με την ορθόδοξη πίστη, τον κάνει να εγκαταλήψει τη Ζάκυνθο και να ξεκινήσει προσκυνήματα στα σημαντικότερα πνευματικά θρησκευτικά κέντρα της εποχής του. Πρώτος του σταθμός η Κωνσταντινούπολη και το Οικουμενικό Πατριαρχείο από όπου πήρε και την πατριαρχική ευλογία και αμέσως μετά το Περιβόλι της Παναγίας το Άγιον Όρος. Στο Άγιον Όρος ο Άγιος Γεράσιμος έγινε μοναχός. Δεν γνωρίζουμε σε πια μονή αν και πολλοί υποστηρίζουν ότι έγινε στο μοναστήρι των Ιβήρων και ότι ασκήτηψε στο κελί του Αγ. Βασιλείου στην περιοχή της Καψάλας. Ο Άγιος Γεράσιμος σύμφωνα με τους βιογράφους του έμεινε αρκετά στο Άγιον όρος και έφυγε όταν αποφάσισε να κάνει ένα ταξίδι στους Άγιους Τόπους, όπου πρέπει να έφθασε γύρω στο 1538. Εκτός από τον Πανάγιο Τάφο, επισκέφτηκε τη Συρία, τη Δαμασκό, το Σινά, την Αντιόχεια, την Αλεξάνδρεια και την έρημο της Θηβαΐδας.

Ο πατριάρχης στα Ιεροσόλυμα εκτιμά την προσωπικότητα του Γεράσιμου και έτσι τον κρατάει κοντά του και αναλαμβάνει κανδηλανάπτης στον Πανάγιο Τάφο. Στα Ιεροσόλυμα ο Άγιος Γεράσιμος χειροτονείται διάκονος και πρεσβύτερος από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Γερμανό με το όνομα Γεράσιμος προς τιμήν του Άγιου Γεράσιμου του Ιορδανίτου. Το 1548 ο Άγιος Γεράσιμος αφήνει τα Ιεροσόλυμα για να ένα ταξίδι στην Κρήτη όπου και έμεινε γύρω στα δύο χρόνια. Από εκεί επιστρέφει στη Ζάκυνθο μετά από ένα ταξίδι προσκύνημα που τον έφερε πιο κοντά στο θεό, μετά από 20 χρόνια.

Στη Ζάκυνθο ο Άγιος Γεράσιμος ασκήτευσε σε μια σπηλιά στον Άγιο Νικόλα Γερακαρίου όπου μέχρι σήμερα οι Ζακυνθinoί την ονομάζουν του Αγίου Γερασίμου. Υπάρχουν αναφορές ότι μπορεί να εφημέρευσε στην εκκλησία του Αγίου Λαζάρου. Την ίδια εποχή αυτή έχει γεννηθεί στη Ζάκυνθο και ο [Άγιος Διονύσιος](#) και κάποια παράδοση θέλει να τον έχει βαπτίσει ο άγιος Γεράσιμος. Πάντως το σίγουρο είναι ότι ο Άγιος Διονύσιος επηρεάστηκε από την προσωπικότητα του Άγιου Γεράσιμου που ήταν ήδη πολύ γνωστός στο νησί. Η εποχή της Ενετικής κυριαρχίας είναι

δύσκολη και από θρησκευτική άποψη καθώς η καθολική εκκλησία προσπαθεί να αποκτήσει πιστούς από τον ντόπιο πληθυσμό. Ο Άγιος Γεράσιμος αποφασίζει να πάει στη Κεφαλονιά. Ασκητεύει πάλι σε σπήλαιο κοντά στο Αργοστόλι. Στο σπήλαιο έμεινε για 5 χρόνια και 11 μήνες οπότε αποφασίζει να εγκατασταθεί στη περιοχή των ομαλών στους πρόποδες του Αίνου και να ιδρύσει ένα μοναστήρι. Εκεί αρχίζουν να συρρέουν οι πιστοί για να ακούσουν τη διδασκαλία του. Στη περιοχή των Ομαλών υπήρχε ένα ερημοκλήσι αφιερωμένο στην κοίμηση της Θεοτόκου το οποίο παραχώρησε στον Άγιο Γερασιμο μαζί με τα γύρω κτήματα, ο ιερέας της περιοχής Γεώργιος Βάλσαμος το 1561. Ο Άγιος ιδρύει μοναστήρι με το όνομα Νέα Ιερουσαλήμ με την άδεια και την ευλογία του επίσκοπου του νησιού Παχώμιου Μακρή. Από τότε η φήμη του εξαπλώνεται σε όλο το χριστιανικό κόσμο. Μετά από αίτηση του το πατριαρχείο θέτει η μονή υπό την υψηλή του προστασία. Ο Άγιος Γεράσιμος κοιμήθηκε στις 15 Αυγούστου την ίδια μέρα με την αγαπημένη του Παναγία. Στις τελευταίες του στιγμές στην επίγεια ζωή του ήταν κοντά του όπως αναφέρει η παράδοση, ο πατέρας Ιωαννίκιος, ο πατέρας Γερμανός και η ηγουμένη Λαυρεντία. Οι ιερείς ντύνουν τον άγιο με τα άμφια τα οποία φέρει μέχρι σήμερα και μετά από κατανυχτική εξόδιο ακολουθία στην οποία χοροστάτησε ο Επίσκοπος Κεφαλληνίας Φιλόθεος ο Λοβέρδος, ενταφιάζουν το σώμα του Άγιου Γεράσιμου δίπλα και μέσα στον νότιο τοίχο του Ναού. Η πρώτη ανακομιδή του σώματος του Αγίου Γεράσιμου έγινε 2 χρόνια και 2 μήνες μετά την κοίμηση του, στις 20 Οκτωβρίου του 1581. Οι Ενετοί όμως θορυβημένοι από την αφθαρσία του σώματος του ζήτησαν να ταφεί ξανά ώστε να συμπληρωθούν τα 3 χρόνια. Η δεύτερη ανακομιδή του σώματος γίνεται μετά από 6 μήνες και το αποτέλεσμα είναι το ίδιο.

Γιαυτό το λόγο θεσπίστηκε η κυριώνυμος εορτή του Αγίου Γεράσιμου στις 20 Οκτωβρίου και όχι στις 15 Αυγούστου. Αργότερα όμως οι χριστιανοί γιόρταζαν τη μνήμη του και στην κοίμηση της Θεοτόκου όχι όμως στις 15 για να μην επισκιαστεί η κοίμηση της Παναγίας, αλλά στις 16 Αυγούστου. Η ανακήρυξη της αγιότητας του οσίου Γερασίμου έγινε το 1622. Ο Άγιος Γεράσιμος ονομάστηκε νέος ασκητής για να τον ξεχωρίζουν από τον άγιο Γεράσιμο τον Ιορδανίτη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

21 Οκτωβρίου	Δευτέρα	<u>7 – 9 π.μ.</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Σωκράτη μάρτυρα, Χριστοδούλου του εν Πάτμω.
22 Οκτωβρίου	Τρίτη	<u>7 – 9:30 π.μ.</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αβερκίου επισκόπου Ιεραπόλεως, των εν Εφέσω Αγίων επτά παιδων..
23 Οκτωβρίου	Τετάρτη	<u>7- 9:30 π.μ</u> Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Ιακώβου Αδελφόθεου <u>6:00 μ.μ.</u> Ιερό Ευχέλαιο. Προσκύνηση Ιερών Λειψάνων
24 Οκτωβρίου	Πέμπτη	<u>7 – 9 π.μ.</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αρέθα μάρτυρος, Σεβαστιανής μάρτυρος.
25 Οκτωβρίου	Παρασκευή	<u>7 – 9 π.μ.</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία . Αγίας Ταβίθας, Μαρκιανού μάρτυρος. <u>9:00 μ.μ. – 1:00 π.μ.</u> Ιερά Αγρυπνία Αγίου Δημητρίου του Μυροβλήτου. Προσκύνηση Ιερού Λειψάνου του Αγίου.
26 Οκτωβρίου	Σάββατο	<u>7 – 10:15 π.μ.</u> Όρθρος και Θεία Λειτουργία μετά Θείου Κηρύγματος. Προσκύνηση Ιερού Λειψάνου του Αγίου Δημητρίου.